

EPILOG

Dnes, 2 juli 2003 g., otidoh za predposleden pyt v bolnicata. Predposleden, zashtoto oshte vednyzh shte trjabva da hodja, za da si pribera edin dokument, taka narechenoto udostoverenie obrazec UP-2. Dobre, che se konsultirah i s advokat, i sys schetovoditel, za da naucha, che osven trudovata knizhka, shte mi trjabva i tova. To ne mi trjabva sega, vsyshnost, a chak kato se pensioniram. I makar da si mislja, che koj znae dali shte dozhiveja do pensija – tova sa oshte kym 15-tina godini, dotogava ja kamilata, ja kamilarjat, nali znaete, no vse pak redyt si e red. Trjabva da se spazva. Ot lichen systav obache se opitaha da me ubedjat, che njamalo nuzhda ot takyv dokument. Trudovata knizhka bila dostatychna. Pak trjabvashe da im objasnjam elementarni neshta. Sjakash sa slozheni tam ne da pomagat na raboteshtite v predpriyatieto, a da im prechat. Nakraja se prinudih da pusna oshte edna molba do moja prijatel, izpylnitelnija direktor.

I taka, sled kato sutrinta se vidjah s advokata za posledni utochenija, rano sledobed posetih bivshija si vtori dom. Spokojno vreme za firmata-bolnica. SHefovete sa si zaminali, administrativnijat personal se e izpokril vyv vytreshnite pomeshtenija na dvojnite kabineti. CHukam i vlizam pri sekretarkata na glavnija. Tja se pojavjava otvytre i me gleda leko uplasheno. Taka i taka – nosja edna molba, kazvam.

– Ostavete ja, molja, shte ja zaveda, no v momenta ne moga da izljaza, chakam razgovor po telefona.

– Az shte ja zaveda sama, ne se bezpokojte.

Otivam v delovodstvoto.

– Zapovjadajte edna molba za zavezhdane, molja.

– Kakva e тази molba? – pita sluzhitejkata.

– Ami molba kato molba. Segajah pri sekretarkata na glavnija, tja me prati pri vas.

Momentalno vdiga telefona i govori sys sekretarkata. Ponauchili sa se da pravjat obratna vryzka – mnogo dobre. Problemyt e, che byrzo zabravjat poleznite znanija.

– Dobre – kazva. – Eto vi nomerche. Mozhete da ostavite molbata tuk ili da ja zanesete lichno. Sekretarkata kaza, kakto vie reshite.

– SHTe j ja zanesa. Nali sym zainteresovana po-skoro da j se dade hod.

Ostavih molbata, pozhelah prijaten den na sineokata hubavica i otidoh v lichen systav – prez dve vrati v tretja.

– CHuk-chuk-chuk.

Tishina. Otvarjam i pak chukam tri pyti na vratata, kakto e raztvorena. Otvytre izskacha drugata hubavica. Vednaga vadi zapovedta mi za napuskane i trudovata mi knizhka.

– Podpishete se tuk – kazva tja i mi sochi otdolu pod mnogocvetnata molba – nali vi kazah, che segashnite dokumenti sa indigirani i shareni.

– CHakajte malko da vidja kakvo pishe – kazvam az, vzemam pystrite listi i odstypvam vstrani da razgledam teksta.

– Kyde otivate s dokumenta? – stresnato pita sluzhitelkata.

– Nikyde, prosto go cheta.

Dobre e, pishe, che e s predizvestie ot strana na rabotnika. Podpisvam.

– Seg a se podpishete i tuk, zadeto vi vryshtame trudovata knizhka.

– JA dajte i knizhkata, da ja porazgledam malko. Nali znaete, che njamam mnogo doverie v kompenciite vi.

Dava ja i stoi prava s vid kato chovek, na kogoto pravjat proverka.

– Hm! – kazvam. – Kakyv e tozi pechat “nevaliden”?

– SHTe vi objasnja – otgovarja tja i tonyt j vytreshno me razsmiva, no az si pridavam vazhnost i ja gledam sys strog shefski pogled.

Objasnjava mi. Bilo vyv vryzka s nekolkokratnite promeni v imeto na firmata-bolnica.

– Hubavo – kazvam namryshteno. – Dano da ne izleze, che i trudovi knizhki ne znaete kak se vodjat.

– A obhodnija list nosite li? – seshta se sluzhitelkata.

– Zabravih go, no ako iskate, shte vi go donesa, kato idvam za UP-2.

– Njama nuzhda, vjarvam vi.

– Blagodarja.

Posle se kachvam v otdelenieto. Pribiram si njakoi neshta ot shkafcheto, drugi ostavjam. Izvikvam ot koridora:

– Hej, shte vi iznesat otdelenieto i njama da razberete kak e stanalo!

Edna mlada sestrichka pritchiva. Tja beshe v otpusk, zatova ne e svidetel na sybitijata okolo napuskaneto mi. Ot neja nauchavam dve novini. Ednata e uzhasna – syprugata na d-r Pisalev e zaginala na mjasto pri tezhka katastrofa, stanala na 22-ri juni. Dyshterichkata mu bila s komocio (sytresenie na mozyka), no zhiva. Drugata novina e prekrasna – sestrichkata zaminava na rabota v Sauthemptyn, JUzhna Anglija. Znaeh, che e izdyrzhala intervjuto i mnogo se zaradvah, no syshtevremenno i mnogo natyzhkih ot goljamoto lichno neshtastie, spoletjalo poeta na nasheto otdelenie. Trypki me pobiha, kato si spomnih kak sym go obvinila v knigata si, che vmesto da me

zashtiti, e predpochel da vlachi “bezkrilite si delnici” s “tovar zhestok ot obich kym zhena”. Kogato sym pisala tova, toj veche e bil vdovec!

Tova e zasega.

Feci quod potui, faciant meliora potentes⁸.

02.07.2003 g.

⁸ *Lat.* Napravih, kakvoto mozhah, i neka tezi, koito mogat poveche, da napravjat po-hubavi neshta.